

V Tokiu samozřejmě najdete i mnoho dalších obchodních čtvrtí, které se snaží Ginzu trumfnout. Většinou jsou ale mnohem víc našlapanější zákazníky a chybí jim to hlavní – atmosféra a kouzlo Ginzy.

Jste-li v Japonsku, nelze opomenout elektroniku. Při jíždě jsem s představou globálního trhu: Že co se v Japonsku vyrobí za měsíc, dá se koupit v Americe za

Častý dopravní prostředek – kolo

měsíc a v Praze za dva. Nikoliv. Tady nabízejí zboží jiné a v mnoha případech pokročilejší než na světovém trhu. Jeden příklad za všechny: Videomobil jsem tam v roce 2001 viděl ne v reprezentační výloze, ale na pouličním stánku. Kdy asi dorazí do Čech?

Elektronika se nakupuje v tokijské čtvrti Akihabara. Japonci mají tendenci soustřeďovat obchody se stejným sortimentem dohromady. Pro cizince je samozřejmostí prodej bez daně. V Akihabare lze najít vedle sebe řadu obchodních domů se stísněnými prodejními prostory a velmi podobným sortimentem. Kdo má zájem si skutečně něco koupit, měl by dobře okouknout ceny, počítat a porovnávat. Dá se výhodně nakoupit, i pěkně prodělat. Napětí v Japonsku je 110V a televizní norma NTSC, takže pozor. Ale prodejci v Akihabare jsou běžně zvyklí na „naše“ požadavky 220 V/PAL.

V Akihabare se najdou nejenom elektronické výrobky, ale i součástky. Kla-

sický český radioamatér si nesmírně užije v uzoučkých pasážích plných stánků, kde se bez jakéhokoli komfortu prodává všechno od odporů po mikroprocesory.

Za císařem a odpočinkem

Císařský palác je pro japonského vládce a jeho rodinu stále užívaným domovem, a tak se turisté mohou dostat jen do jeho okolí a přilehlých zahrad obehnaných vodním příkopem. Jedinou výjimkou z tohoto železného pravidla jsou dva dny v roce – Nový rok (2. leden) a Císařovy narozeniny (23. prosinec). Dominantou paláce je zámek Edo-jo. Od 17. století do Restaurace Meidži, byl pevností, odkud vládli šógunové. Po staletí byl zdokonalován a přestavován, jeden čas byl dokonce největším hradem (zámkem) na celém světě. Během „Restaurace Meidži“ (1867 – 8) ovšem byla jeho valná většina zničena při bojích, které měly vrátit šógunovu moc zpět císaři. Do Císařské východní zahrady může návštěvník vstoupit jednou ze tří bran, nejpoužívanější z nich je Ote-mon, která byla kdysi hlavní branou Edo-jo. Zahrada je oázou klidu uprostřed pulsujícího betonového Tokia. A všechno je tu typicky japonské: pozornost na detaily a náboženské objekty zasazené do přírody. Palác se nachází ve čtvrti Marunouchi, kousek pěšky od hlavního nádraží.

Čtvrť Šinjuku patří k místům, kde se v jediný moment vyskytuje snad nejvíce lidí na světě. Místní železniční stanici projdou denně dva milióny pasažérů. Šinjuku má dvě části – západní je komerčním moderním centrem Tokia, zatímco východní je ve své barevnosti, exotice a sešlosti jejím pravým opakem. Západní část byla přesně naplánována jako úřední centrum plné výškových budov, východní se zmitá v chaotických uličkách plných malých krámků a bister. Mezi nimi vyčnívají obří videobillboardy na budově Studio Alta, kde si rádi Tokijané dávají schůzky.

Poznání, procházky a odpočinek nabízí Ueno-koen Park, severně od Císařského paláce. Je posetý muzei a chrámy, leží tu dokonce i zoologická zahrada. V historii se tato oblast stala „Bílou horou“ posledního šóguna – místem jeho posledního maršného boje zabránit převzetí státu císařskou armádou. Mezi hlavní taháky parku patří Tokijské metropolitní umělecké muzeum, dobře „zásobené“ sbírkami moderního umění. Nechybí Tokijské národní muzeum, Národní vědecké muzeum či Národní muzeum západního umění. Posledně jmenované nejenže obsahuje západní sbírky, ale jeho budovu projektoval Le Corbusier a v zahradě jsou takové skvosty jako Rodinovy sochy včetně The Thinker. Na koncerty lze zajít do Tokijského metropolitního festivalového sálu a výstavy tradiční japonské kaligrafie mohou turisté zase navštívit v Uměleckém muzeu Ueno-no-Mori.

Nejnávštěvovanějším a také nejzbožňovanějším z parkových chrámů je Kiyoumizu Kannon-do. Ženy, které si přejí počít, sem po celý rok přicházejí a nechávají tu →

Za Mickey Mousem a Kačerem Donaldem

Kam s dětmi

Tokijský Disneyland

I tolik odlišné a originální Japonsko se zamilovalo do Mickey Mouse, Kačera Donaldy a dalších kreslených postavíček, a tak tu najdete věrnou kopii kalifornského zábavního parku Disneyland. Ovšem počítejte s tím, že návštěva Disneylandu je neuvěřitelnou zátěží pro peněženku. Celodenní vstupné přijde dospělého v přepočtu na 1500 korun, mládež od 12 do 17 let na 1260 korun a děti od 4 do 11 let na tisícovku.

Do Disneylandu se dostanete linkou metra Tozai, vystoupíte na stanici Urayasu a pak jdete podle ukazatelů k autobusu, který vás zavete přímo do zábavního parku. Další možností je použít linku Yurakuchō na stanici Shin-Kiba, přestoupit na železniční linku Keiō line a vystoupit na stanici Maihama, přímo před hlavní branou.

www.tokiodisneyresort.co.jp/

Shinkyō: Jan Mihalíček

Stará japonská architektura

Omluva čtenářům

Redakce magazínu IN se omlouvá čtenářům za nepřesnost, která byla uvedena v minulém čísle. Chybně jsme uvedli, že otcem britské královny Alžběty byl Jiří V. Správně mělo být, že v roce 1952 zemřel otec britské královny Jiří VI.

Vážení čtenáři, soutěž „Dělejte s námi IN magazín“ byla uzavřena v pátek 31. května. Porota nyní vybere nejzajímavější tip z Vašich příspěvků a vyhlásí vítěze. Seznam výherců uveřejníme v čísle 10, které vyjde ve středu 12. 6. Všem, kteří se naší soutěže zúčastnili, děkujeme Redakce IN magazínu